

De omgeving van de Wiel in vroeger tijden ...

Het artikel over de ankers van Blokland en Van der Waal sprak Piet van Grietjies, opgegroeid in de buurt van de Wiel, wel aan. Op deze niet eens zo oude foto zien we toch wel dat de tijd niet heeft stilgestaan. Naast het hoge huis, midden op de foto, is de zaak in scheepsbenodigdheden van Van der Waal. Pas nog in het nieuws door de bijzondere 'teruggekeerde glasplaat' in de winkel deur. Aan de binnenkant van de dijk is alles historie. De bocht in de dijk, te wijten aan een vroegere dijkdoorbraak, is nog steeds dezelfde!

Nostalgische gedachtes

Een hortie geleeje broch de post een prettige verrassing. 't Verêênigingsblad van d'n Historische Verêêniging van juli 2012 viel naomelijk in de bus en dà lees ik alleewel mè veul plezier. Deuze keer hà'k bij 't leze van de aanderande stuksies een paor keer hêêle fijne nostalgische herinneringe. Een paor zaoke wi'k noeme.

Bij 't leze van 'Het Ankerterraain' van Bas Lissenburg mos ik ommiddellijk denke aan de zaak voor scheepsbenôôdigdheeje van Jan van der Waol. Die sting buitendijks, net deur d'n bocht bij 'De Wiel'. Ik kwam daer daegelijks naer school 1 vier keer vôôbij. Waerom dan fijne herinneringe bij zô'n winkel? Nou, ten êeste had De Waol een olieboatje. Af en toe moch ik meevaere naer de Slierechse haove en somtije moch ik ok sture. Prachtig vong ik dat. Wel mos ik dan truglôope naer huis, mor dà ha'k 'r graeg voor over. Truglôopende peseerde ik ok die terraaintjes waerop die ankers lagge. D'r wazze knoerte bij, hoor. Ik docht dan bij m'n aaige: "Wà zelle die wel nie wege en op wà voor grôte boatte zouwe ze die toch gebruike?" Bij de baggermeule de 'Gooiland', waerop m'n vaoder waarekte, hà'k ze wel is gezien, mor ik doch toe dà ze ok op hêele grôte schepe, zôas oceaonstôomers, wiere gebruike. Op die ôogenblikke kon'k wegdrôme en in gedachte mè zô'n grôt schip over de wêeld-zêë rondvaere.

In 't verhaoltje van Van der Hee komt de vroegere vuilisschuur ter spraoke. Daer hê'k dikkels zat weze kijke. 't Rook t'r aallevel lekker en ik kon mè veul aandacht de opgeslaoge matterjaole bekijke. D'r wier dikkels splitswaarek gedaen. Mè verbaozing hê'k staon te kijke hoe in hêele dikke staolkaobels lusse of staole ôoge wiere gevlochte. Vedder wier 'k geprikkeld deur 't stuksie dà gong over C 172. Ik ben naomelijk gebore op 't adres C 147. Dà wier in aalle geval deur m'n vaoder en moeder gezeed. Mijn wier laeter verteld dà dat nie klopte. Ik was dan ok verrast om te leze dà C 147 nae 1966 wier vernummerd naer Kaarekbuurt 241. Dà's 't huis waer Bas Kurperaol nou weunt. Nou koch 'k 'n paor jaer geleeje bij Kurperaol een boeksie en toe trof ik z'n vrouw. Heur vertelde ik dà'k in hullieze weuning gebore was. Ze nôôdige mijn gelijk uit om bij d'r binne te komme kijke. Ik moch 't hêele huis van ondere tò bove bekijke. Ik kon aalles nog goed herkenne omdat d'n indêeling grôtendêels gelijk is gebleve. Veul mooie herinneringe kwamme bovedrijve.

Kortom, aan't leze van 't verêênigingsblad hê'k weer veul plezier beleefd. Dà plezier wens 'k aalle aandere lezers ok van harte toe!

Piet van Grietjies.